

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010137
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:3825010137.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 11. augusta 2025 v trestnej veci obžalovaného A. B. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. B., nar. X.XX.XXXX v C., okres Prievidza, bytom mesto Prievidza,

je vinný, že

dňa 5.9.2024 po tom, ako približne v čase okolo 10:00 hod. našiel kľúče od bytu poškodeného D. E., ktoré si poškodený zabudol v reštaurácii Mlad' v meste F., G. H. I. XXX, kde sa predtým obvinený spolu s poškodeným nachádzali, išiel do jeho bytu na adresu F., G. G. I. XXX/XX, C. I. XX, kde si v čase približne medzi 10:00 až 11:00 hod. s použitím týchto nájdených pravých kľúčov odomkol dvere na uvedenom byte, neoprávnene do neho vnikol a z izby tohto bytu odcudzil 1 ks SMART televízor zn. Sencor, s uhlopriečkou 80 cm, ktorý následne zanesol do rodinného domu v meste F., G. H. XXXX/XX, čím spôsobil poškodenému D. E. škodu odcudzením vo výške 135 eur,

teda

neoprávnene vnikol do obydľia iného, pričom uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

čím spáchal

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona,

a za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona per analógiám, § 49 ods. 2 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. J. XXX/XX, K. H., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) o uznaní viny za skutok uvedený v obžalobe prokurátora č. 2Pv 354/24/3307, doručenej súdu 10.02.2025, a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nevykoná a vykoná dokazovanie k výroku o treste a náhrady škody.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, vypočul poškodeného D. E., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný spáchanie trestnej činnosti priznal, jej spáchanie úprimne ľutuje. Uviedol, že spôsobenú škodu tak, ako bola ustálená v skutkovej vete podanej obžaloby, nenamieta, on aj chcel televízor poškodenému nahradiť tým, že mu chcel kúpiť nový, no poškodený to odmietol, nechcel s ním počas vyšetrovania komunikovať, preto aj keď televízor bol poškodenému vrátený, bol poškodený, zo spôsobenej škody neuhradil k termínu hlavného pojednávania žiadnu škodu. Obžalovaný ďalej uviedol, že si uvedomil nesprávnosť svojho konania.

Svedok - poškodený D. E. uviedol, že uplatňuje si nárok na náhradu spôsobenej škody, aj keď mu bol v prípravnom konaní televízor vrátený, ten bol poškodený, nedá sa používať. Potvrdil, že obžalovaný ho v pohostinstve vyhľadal, hovoril mu, že mu chce dať nový televízor, no k tomu nedošlo, on s ním nechcel počas vyšetrovania nič mať, nechcel mať prípadne problémy.

Súd sa oboznámil s odborným vyjadrením na č.l. 50, z ktorého vyplýva hodnota televízora na 135 eur.

S prihliadnutím na vyhlásenie o uznaní viny obžalovaného mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré mu kládla za vinu skutková veta podanej obžaloby, teda že neoprávnene vnikol do obydľia iného, pričom uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, a toto jeho konanie tak po stránke subjektívnej ako aj objektívnej vykazuje zákonné znaky žalovaného trestného činu.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - správami k osobe obžalovaného, z ktorých vyplýva, že v mieste bydliska o obžalovanom boli známe evidenčné údaje, neboli známe žiadne negatívne poznatky, obžalovaný bol postihnutý v priestupkovom konaní. Obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný - odpis registra trestov, s ktorým sa súd oboznámil, na č.l. 99-100, pripojenými spismi - spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/82/2024, z neho predovšetkým trestným rozkazom na č.l. 92, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podľa § 360 ods.1, 2 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, teda je nesporné, že žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby tohto odsúdenia.

Pri ukladaní trestu súd potom zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest má zároveň vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu zohľadnil osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, motív konania, zohľadňoval a priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona – priznanie a oľutovanie, žiadnu

príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37, nepriznajúc mu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona – že už bol za trestný čin odsúdený, pretože pri ukladaní trestu prihliadol a použil ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, teda pri ukladaní trestu zohľadniac skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní svojej viny, potom súd resp. prokurátor nevykonával dokazovanie na hlavnom pojednávaní, použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 4, 5 Trestného zákona „per analogiam, súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bude zaradený v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, bude dôvodný a primeraný a zákonný. Súd nebol názoru, že v danom prípade je zákonné ukladať obžalovanému trest súhrnný, tak ako to v záverečnej reči navrhol intervenujúci prokurátor, pretože na ukladanie takéhoto trestu nie sú splnené zákonné podmienky tak, ako ich predpokladá ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože skutok týkajúci sa odsúdenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/15/2025, vid' trestný rozkaz na č.l. 127, s ktorým sa súd oboznámil, obžalovaný spáchal dňa 06.05.2025, teda po tom, čo mu bol doručený trestný rozkaz vydaný v predmetnej veci sp. zn. 3T/4/2025, dňa 30.04.2025. Teda v danej veci neprichádzalo do úvahy ukladať trest súhrnný ale trest samostatný. Na druhej strane nebol názoru, že by trest miernejší plnil účel trestu predovšetkým z pohľadu individuálnej prevencie, pretože, i keď je nesporné, že dôjde k premene podmienečne odloženého trestu odňatia slobody a bol aj obžalovanému trest ukladaný vo veci sp. zn. 0T/15/2025, obvinený si pri páchaní trestnej činnosti, či už tej, ktorú súd prejednáva alebo neskoršej, kde mu bol trest následne ukladaný, tejto skutočnosti si musel byť vedomý, dopustil sa trestnej činnosti napriek tomu, že mu bol trest odložený na danú skúšobnú dobu, krátko po právoplatnosti odsúdenia. Preto súd nedospel k záveru, že by účel trestu splnil trest znížený, pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, lebo by nebol ukladal trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby, ale i keď použil ustanovenie §39 ods. 4 per analogiam, znížil trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby, ale len o 1 mesiac.

Poškodený vo vzťahu k náhrade škody uplatnil na hlavnom pojednávaní svoj nárok na náhradu škody, túto však nedokladoval v rámci prípravného konania, ako to vyplynulo z jeho aj samotnej výpovede na hlavnom pojednávaní ako i výpovede obžalovaného, odcudzený televízor mu bol vrátený, a preto súd poškodeného podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.